

Sygn. akt IC 1633/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy w Toruniu – Wydział I Cywilny

w składzie:

przewodniczący: SSR Maciej J. Naworski

protokolant: sekretarz sądowy Kamila Salamońska

po rozpoznaniu dnia 26 stycznia 2017r.,

w T.

na rozprawie

sprawy

z powództwa Przedsiębiorstwa (...) sp.j. G. W. (KRS (...))

przeciwko L. K. (pesel (...))

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego L. K. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa (...) sp.j. G. W. kwotę 22.954,90zł (dwadzieścia dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt cztery złote i dziewięć-dziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty:

- 11.512,80zł od dnia 10 grudnia 2015r.,

- 11.433,10zł od dnia 15 stycznia 2016r.

do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.965zł (pięć tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym 4.800zł (cztery tysiące osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IC 1633/16

UZASADNIENIE

Przedsiębiorstwo (...) sp.j. G. W. dochodziła od L. K. 22.954,90zł z ustawowymi odsetkami. Podniosła, że mąż pozwanej kupił w ramach prowadzonej działalności gospodarczej za dochodzoną kwotę sól u powódki, nie zapłacił za nią i zmarł. Pozwana powinna zatem uiścić cenę, ponieważ jest spadkobiercą nabywcę.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa kwestionując żądania co do zasady i co do wysokości. Nie miła bowiem wiedzy na temat transakcji męża, ponadto jemu kontrahenci też nie płacili i miał problemy finansowe.

Sąd ustalił co następuje

Przedsiębiorstwo (...) sp.j. G. W. w 2015r. i W. K. zawarli umowę, na podstawie której Przedsiębiorstwo (...) sp.j. G. W. zobowiązała się sprzedać W. K. 100 ton soli drogowej; strony uzgodniły cenę i termin zapłaty.

Dowód: zeznania K. C., k. 64.

W. K. miał odbierać sól własnymi samochodami.

Dowód: zeznania K. C., k. 64.

Na początku listopada 2015. W. K. uzgodnił z Przedsiębiorstwem (...) sp.j. G. W. odbiór 50 ton soli dwoma samochodami.

Dowód: zeznania K. C., k. 64.

24 listopada 2015r. Przedsiębiorstwo (...) sp.j. G. W.; wydała pracownikom W. K. 52 tony soli o wartości 11.512,80zł.

Dowód: dokument wydano z magazynu, k. 9 i 14,

faktura, k. 8,

zeznania K. C., k. 64.

25 listopada 2015r. Przedsiębiorstwa (...) sp.j. G. W. wystawiła W. K. fakturę określając termin zapłaty na 9 grudnia 2015r.

Dowód: faktura, k. 8,

zeznania K. C., k. 64.

Po upływie terminu płatności faktury K. C., pracownik Przedsiębiorstwa (...) sp.j. G. W., telefonicznie monitowała W. K. o zapłatę ceny i uzyskała ustne zapewnienie zapłaty.

Dowód: zeznania K. C., k. 64.

Na początku stycznia 2016r. przedstawiciel W. K. uzgodnił z Przedsiębiorstwem (...) sp.j. G. W. odbiór 50 ton soli dwoma samochodami.

Dowód: zeznania K. C., k. 64.

8 stycznia 2015r. W. K. zmarł.

Bezsporne.

15 stycznia 2015r. Przedsiębiorstwa (...) sp.j. G. W.; wydała pracownikom W. K. 51,64 tony soli o wartości 11.433,10zł.

Dowód: dokument wydano z magazynu, k. 14,

faktura, k. 13,

zeznania K. C., k. 64.

15 stycznia 2016r. Przedsiębiorstwo (...) sp.j. G. W. wystawiła W. K. fakturę określając termin zapłaty na 29 stycznia 2016r.

Dowód: faktura, k. 13,

zeznania K. C., k. 64.

Spadek po W. K. nabyła w całości i wprost żona L. K..

Bezsporne (akt poświadczenia dziedziczenia, k. 19).

Sąd zważył co następuje:

1. Stan faktyczny rodził spór pomiędzy stronami wobec czego Sąd ustalił fakty w oparciu o dowody zaoferowane przez stronę powodową.

Sąd dał wiarę K. C., ponieważ jej zeznania były spójne, logiczne a sposób wypowiedzi wiarygodny. Wprawdzie świadek jest pracownikiem powódki, jednak ten fakt sam przez się nie odebrał wiarygodności jej słowom. Nie zachodziły bowiem żadne okoliczności, które mogły uzasadniać tezę, że świadek kłamała.

Wiarygodne były też dokumenty strony powodowej, w tym zwłaszcza typu WZ. Trudno bowiem zakładać aby strona powodowa je sfabrykowała na potrzeby procesu z pozwaną, zwłaszcza, że wystawienie faktur rodzi obowiązek zapłaty podatku od towarów i usług z góry.

2. Przed przystąpieniem do zasadniczych rozważań trzeba zauważyć, że po pierwsze, proces cywilny jest kontradiktoryjny i obowiązuje w nim zasada prawdy formalnej. W sprawie o zapłatę świadczenia dochodzonego z umowy ciężar dowodu spoczywa zaś przede wszystkim na stronie powodowej. Powód musi bowiem udowodnić, że pozwany zaciągnął zobowiązanie o określonej treści. Pozwanego obciąża natomiast konieczność udowodnienia faktów, które sam przytacza (art. 6 k.c. – ei incumbit probatio, qui dicit).

Po drugie, spadkobierca wchodzi w całą sytuację prawną zmarłego, w tym w szczególności staje się stroną zawartych przez niego umów i dłużnikiem jego wierzycieli (art. 922 § 1 in princ. k.c.)

3. Powództwo, pomimo sprzeciwu pozwanego, było usprawiedliwione. Powód udowodnił bowiem, że sprzedał zmarłemu mężowi pozwanej sól opisaną w pozwie za cenę, której dochodzi.

Zeznania świadka i odpowiadająca jej dokumenty prywatne nie pozostawiały w tym zakresie żadnych wątpliwości. Zaciągnięcie zobowiązania przez zmarłego męża pozwanej obciążał ją zaś jako jego spadkobiercę.

Sąd zasądził więc od pozwanej dochodzoną kwotę na podstawie art. 535 k.c. a odsetki za opóźnienie zgodnie z art. 481 § 1 k.c.

W tym miejscu wypada stwierdzić, że częściowe wykonanie przez powoda umowy już po śmierci męża pozwanej nie wpływało na ważność i skuteczność zobowiązania. Umowa sprzedaży 100ton soli została bowiem zawarta jeszcze za jego życia, co rodziło wiarygodność powódki z tytułu całej ceny i odpowiadający mu dług. Fakt, że wiarygodność stała się wymagalna w części już po otwarciu spadku skutkowało jedynie określeniem daty w jakiej cena powinna być świadczona i opóźnienia w zapłacie.

Jak była już mowa, spadkobierca wstępuje w całość sytuacji prawnej poprzednika.

4. Tylko dla porządku Sąd stwierdza, że bez znaczenia było, czy zmarły mąż pozwanej miał przed śmiercią kłopoty finansowe i z czego one wynikały. Nie było też ważne, czy pozwana wiedziała o jego zobowiązaniach. Przyjęty sposób obrony wykluczał bowiem analizę tych okoliczności.

5. O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.